

הנשיקה היחיד שלא הסתפק בלחיצת יד, העז לנשק את קארטר, היה השייד הדרוזי אמין טריף.

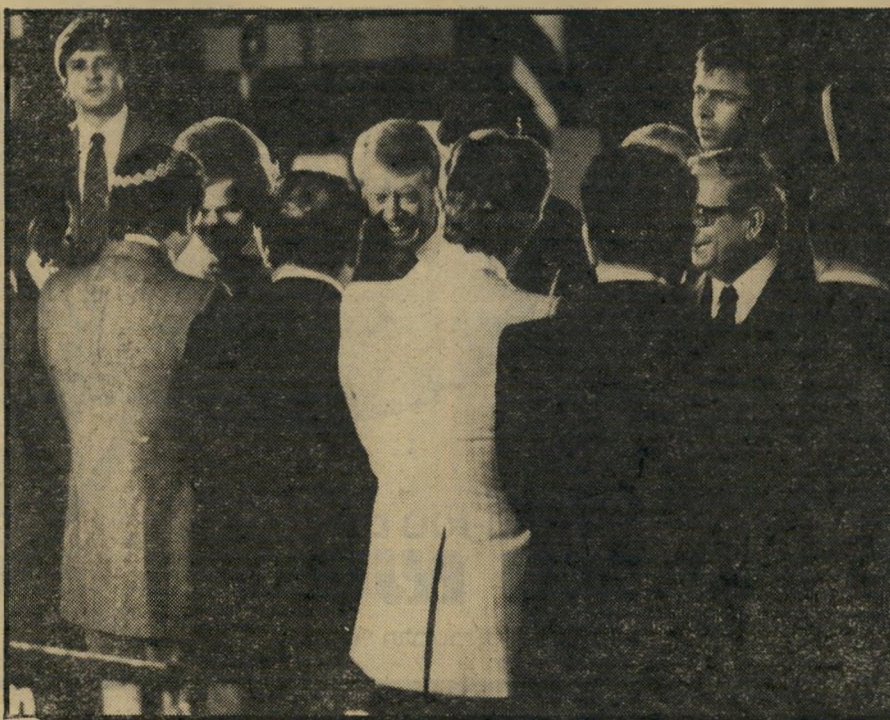
העימות גיימי משוחח עם המר, תומך גוש אמונים. השיחה נסבה על הסכם החינוך המשותף.

יד על הרב כשהוא מלווה במפקד מישמר הכבוד, קצין צנחנים דרוזי בדרגת רב־סרן, עובר נשיא ארצות־הברית, גיימי קארטר, על פני מישמר הכבוד של צה"ל, שהורכב משורת דגלנים ושתי שורות צוערים מכל זרועות צה"ל. בהגיעו אל הדגלן שהחזיק בידו את דגל המדינה הניח הנשיא קארטר את ידו על ליבו, מחווה של הצדעה מיוחדת.

רמטכ"ל, נתנו לקארטר לעבור על פניהם מבלי שיוכלו לציין בביוגרפיה שלהם: "ניהל שיחה עם הנשיא קארטר בבואו ללוד במרס 1979".
היה בכך יותר משמץ של קרתנות. אפשר לחוץ את ידו של נשיא אורח גם מבלי לכפות עליו מעשיות וקישקושים. אבל את השיא יכול לזקוף לזכותו הרב הראשי האשכנזי. שלמה גורן לחץ בחמיי מות את ידיו של קארטר, ניסה להזכיר לו כי נפגשו כבר לפני שנתיים. אחרי שאילץ את קארטר להיזכר בכך, המתין הרב גורן שיחלוף על פניו ואז מצא את העוז להצהיר בקול נרגז באווני העומדים לידו: "זה הוא שבישל את כל הדייסה!"
שעה גדולה. אנשים קטנים.

הפכה לסמלי־מעמד חדש. מי שאינו מוזמן למיסדר אבירי השטיח־האדום, אינו נחשב עוד. וכך מצא הנשיא נכון את עצמו מוביל את הנשיא קארטר על פני שורה ארוכה של אישים, שרים, שופטים עליונים, אלרי פים, יועצים, דוברים, אנשי דת ולבלרים, שספק אם הוא מכיר את כולם.
גיימי המחייך היה אדיב אל כולם, כאילו הוא נמצא באחד ממסעי הבחירות שלו. הוא חשף מול כל אחד את טורי שיניו, לחץ את ידו, החליף כמה מישפטים של נימוס. למכרים ותיקים היה לו כנראה מה לומר. אבל גם אלה שלא היה לנשיא קארטר מה לומר להם, מצאו מה לומר לו. לרובם היו טקסטים מוכנים מראש, ורק שררהקליטה והשיכון דויד לוי הי

להם, "תינו בפניו הח"כים את בעייתם, לא נותנים לנו להיכנס".
"השתגעתם?! אמר עזר לשוטרים, תנו להם להיכנס".
אבל השוטרים בשלהם: בלי תג לא ייכנס אפילו הנשיא.
"אוקיי", אמר להם עזר, "אם תוך חמש דקות אתם לא מביאים להם תגים, אז גם אני לא נכנס". האיום עזר, תוך שלוש דקות קיבלו כל חברי נשיאות־הכנסת תגים והונקו אל המסלול.
בסך הכל היה זה מחזה די נלעג. אפשר להבין שהנשיא המארח יציג בפני אורחו את חברי הממשלה ועוד כמה אישים הקשורים ישירות בניהול המשא־ומתן. אבל הכניסה לשורת מקבלי־הפנים ולוחצי־היד

ולחלופי עימו מיספר מילים, "בשביל ההיסטוריה". מלבד שרי הממשלה, אלופי צה"ל, חברי נשיאות הכנסת, שופטי בית־המשפט העליון, ואנשי הפקידות הבכירה, מצאו מקום בשורה גם פקידים זוטרים, דוברים, מזכירים ונושאי־כילים. בתמונות למעלה: שרי הממשלה.

בשורה ארוכה ארוכה חלקו המגוון והצורם של טכס קבלת־הפנים בלוד. נשיא המדינה, יצחק נבון (מימין) מוביל את גיימי קארטר, על פני מיסדר האבירים שביקשו לחוץ את ידו